

ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับสาขาวิชา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับสาขาวิชา เป็นกระบวนการหนึ่งของระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ต่อเนื่องมาจากการพัฒนาคุณภาพ และการตรวจสอบคุณภาพ โดยนำข้อมูลที่ได้จากการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในมาปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานของสาขาวิชา

ในปีการศึกษา 2556 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ได้ทบทวนตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับสาขาวิชา โดยการมีส่วนร่วมกระบวนสาขาวิชาทั้งหมด 11 สาขา วันที่ 15 มกราคม 2557 ภายใต้บริบทที่สอดคล้องกับการดำเนินงานตามพันธกิจของสาขาวิชา ดังนั้น เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับสาขาวิชาดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด มีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผลตามกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา จึงจำเป็นต้องมีความชัดเจนในการกำหนดหลักการในการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับสาขาวิชา ประจำปีการศึกษา 2556 เพื่อให้ทุกสาขาวิชาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ทุกระดับการศึกษา มีแนวปฏิบัติที่ถูกต้อง เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ส่งผลต่อการจัดการศึกษาของสาขาวิชาให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน ตามตัวบ่งชี้คุณภาพดังนี้

1. องค์ประกอบคุณภาพด้านการบริหารจัดการ มีตัวบ่งชี้ จำนวน 1 ตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้ที่ 1 ระดับความสำเร็จของการส่งเสริมการประกันคุณภาพภายใน

2. องค์ประกอบคุณภาพด้านคุณภาพบัณฑิต มีตัวบ่งชี้ จำนวน 10 ตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้ที่ 2 การพัฒนาและบริหารหลักสูตร

ตัวบ่งชี้ที่ 3 การจัดการเรียนการสอน

ตัวบ่งชี้ที่ 4 การพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต

ตัวบ่งชี้ที่ 5 ร้อยละของบัณฑิตที่เข้ามารอกข้อมูลภาวะของการมีงานทำ

ตัวบ่งชี้ที่ 6 บัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี

ตัวบ่งชี้ที่ 7 คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ

ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ตัวบ่งชี้ที่ 8 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือ

เผยแพร่ (ประเมินระดับบัณฑิตศึกษา)

ตัวบ่งชี้ที่ 9 กลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร

ตัวบ่งชี้ที่ 10 กลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 11 กลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

3. องค์ประกอบคุณภาพด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ มีตัวบ่งชี้ จำนวน 4 ตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้ที่ 12 การบูรณาการกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับการจัดการเรียนการสอน

ตัวบ่งชี้ที่ 13 เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

ตัวบ่งชี้ที่ 14 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ตัวบ่งชี้ที่ 15 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์

4. องค์ประกอบคุณภาพด้านการบริการวิชาการ มีตัวบ่งชี้ จำนวน 2 ตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้ที่ 16 กลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม

ตัวบ่งชี้ที่ 17 ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการใช้ในการพัฒนา การเรียนการสอนและ/หรือการวิจัย

ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมินตามองค์ประกอบคุณภาพระดับสาขาวิชา

องค์ประกอบคุณภาพด้านการบริหารจัดการ

- ตัวบ่งชี้ที่ 1 : ระดับความสำเร็จของการส่งเสริมการประกันคุณภาพภายใน
 ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต
 การคิดรอบปี : ปีการศึกษา
 คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553 ระบุไว้ว่า “...ให้หน่วยงานต้นสังกัดสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา จัดให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษานั้น อย่างน้อย 1 ครั้งในทุก 3 ปี และแจ้งผลให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาทราบ รวมทั้งเปิดเผยผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาต่อสาธารณชน...” มหาวิทยาลัยได้กำหนดให้สาขาวิชามีการรายงานข้อมูลตาม ตัวบ่งชี้ที่มหาวิทยาลัยกำหนดตามปีการศึกษารอบ 3 เดือน 6 เดือน 9 เดือน และ 12 เดือน ซึ่งผลการประเมินการประกันคุณภาพของสาขาวิชานี้จะเป็นคะแนนที่สะท้อนถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของคุณภาพ การดำเนินงานด้านต่างๆ ของสาขาได้

ดังนั้นการประเมินตัวบ่งชี้นี้ จะพิจารณาจากการรายงานข้อมูลของสาขาวิชาอย่างครบถ้วนตามรูปแบบ และระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีการรายงานข้อมูลการประกันคุณภาพ
2. มีการรายงานข้อมูลการประกันคุณภาพของสาขาวิชาทุกตัวบ่งชี้อย่างครบถ้วน และตามกำหนด ในรอบ 3 เดือน
3. มีการรายงานข้อมูลการประกันคุณภาพของสาขาวิชาทุกตัวบ่งชี้อย่างครบถ้วน และตามกำหนด ในรอบ 6 เดือน
4. มีการรายงานข้อมูลการประกันคุณภาพของสาขาวิชาทุกตัวบ่งชี้อย่างครบถ้วน และตามกำหนด ในรอบ 9 เดือน
5. มีการรายงานข้อมูลการประกันคุณภาพของสาขาวิชาทุกตัวบ่งชี้อย่างครบถ้วน และตามกำหนดในรอบ 12 เดือน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2	:	การพัฒนาและบริหารหลักสูตร
ชนิดตัวบ่งชี้	:	กระบวนการ
การคิดรอบปี	:	ปีการศึกษา
คำอธิบายตัวบ่งชี้	:	

สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจและความพร้อมของสถาบัน ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการทางด้านวิชาการและวิชาชีพของสังคม มีการประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอตามหลักเกณฑ์และตัวบ่งชี้ของการประกันคุณภาพหลักสูตร มีการวางระบบและกลไกบริหารหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ และมีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

อาจารย์ประจำหลักสูตร หมายถึง รายชื่ออาจารย์ที่ปรากฏอยู่ในเล่มหลักสูตร หรือตามที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. สาขาวิชามีการรายงานผลการดำเนินงานหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
2. สาขาวิชามีการแต่งตั้งอาจารย์ประจำหลักสูตรและมีการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรตลอดเวลาที่จัดการศึกษา
3. สาขาวิชามีการประชุมอาจารย์ประจำหลักสูตรก่อนเปิดและหลังปิดภาคการศึกษา
4. สาขาวิชามีการรายงานผลการประเมินหลักสูตรตามตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในหลักสูตร
 - ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (จะต้องควบคุม กำกับให้การดำเนินงาน ตามตัวบ่งชี้ที่กำหนดไว้ในเอกสารหลักสูตร ของตัวบ่งชี้ที่กำหนดในแต่ละปี ทุกหลักสูตร ตามตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators) ของหลักสูตร)
 - (1) อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ 80มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และ ทบทวนการดำเนินการหลักสูตร
 - (2) มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.2 ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ
 - (3) มีรายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.4 อย่างน้อยก่อนเปิดการสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา
 - (4) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม ตามแบบ มคอ.5 และ มคอ.6 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา
 - (5) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.7 ภายใน 60 วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา
 - (6) มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ ที่กำหนดใน มคอ.3 และ มคอ.4 อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา

(7) มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.7 ปีที่แล้ว

(8) อาจารย์ใหม่ทุกคน ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน

(9) อาจารย์ประจำทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(10) จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ต่อปี

(11) ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0

(12) ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0

- ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ.2548 โดยรายงานตามตัวบ่งชี้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ประกอบไปด้วยประเด็นหลัก 4 ประเด็น คือ

(1) การบริหารหลักสูตร

(2) ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน

(3) การสนับสนุนและการให้คำปรึกษานักศึกษา

(4) ความต้องการของตลาดแรงงาน สังคม และ/หรือความพึงพอใจผู้ใช้บัณฑิต

5. นำผลประเมินในข้อ 4 มาปรับปรุงการดำเนินงานหลักสูตร (กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตาม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องควบคุม กำกับให้การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ผ่านเกณฑ์การประเมินครบทุกตัวบ่งชี้และทุกหลักสูตร)

หมายเหตุ :

1. การนับหลักสูตรปริญญาโทแผน ก และปริญญาเอก ให้นับหลักสูตรที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนในรอบปีการศึกษาที่ทำการประเมิน สำหรับการนับหลักสูตรทั้งหมดให้นับหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติให้เปิดสอนทุกระดับปริญญา โดยนับรวมหลักสูตรที่ดรับนักศึกษา แต่ไม่นับรวมหลักสูตรที่สภาสถาบันอนุมัติให้ปิดดำเนินการแล้ว

2. คณะกรรมการรับผิดชอบ หมายถึง คณะกรรมการที่รับผิดชอบในการเสนอหลักสูตรใหม่ หรือเสนอปรับปรุงหลักสูตร หรือเสนอปิดหลักสูตร และคณะกรรมการที่รับผิดชอบบริหารหลักสูตรให้เป็นไปตามรายละเอียดหลักสูตรที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติ ซึ่งอาจเป็นชุดเดียวกันทั้งหมด หรือต่างชุดก็ได้

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

หลักฐานที่ควรมี

1. รายงานผลการดำเนินงานหลักสูตร (ฟอร์มของมหาวิทยาลัย) พร้อมเอกสารประกอบ
2. คำสั่งแต่งตั้งอาจารย์ประจำหลักสูตร

3. แบบรายงานผลการประเมินหลักสูตร
4. รายงานการประชุมของอาจารย์ประจำหลักสูตร
5. เอกสารหลักสูตร เอกสารขั้นตอนการปรับปรุง/พัฒนาหลักสูตร
6. เอกสาร สมอ.02 สมอ.07 และเอกสาร มคอ.7

ตัวบ่งชี้ที่ 3	:	การจัดการเรียนการสอน
ชนิดตัวบ่งชี้	:	กระบวนการ
การคิดรอบปี	:	ปีการศึกษา
คำอธิบายตัวบ่งชี้	:	

กระบวนการจัดการเรียนการสอนต้องเป็นไปตามแนวทางที่กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการจัดรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมและยืดหยุ่น โดยมีส่วนร่วมจากบุคคล สถาบัน หรือชุมชนภายนอก มีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความแตกต่างเฉพาะตัวของนักศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญมากต่อความสนใจใฝ่รู้ และต่อศักยภาพในการแสวงหาความรู้ของนักศึกษา เช่น การเปิดโอกาสให้นักศึกษา ได้ค้นคว้าวิจัยโดยอิสระในรูปโครงการวิจัยส่วนบุคคล การจัดให้มีชั่วโมงเรียนในภาคปฏิบัติ ในห้องปฏิบัติการ รวมทั้งมีการฝึกประสบการณ์ภาคสนามอย่างพอเพียง มีการจัดสัมมนา จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ จัดทำโครงการ มีการเรียนการสอนทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Internet) และมีห้องสมุดและระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่เพียงพอสำหรับการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภายใต้ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการจัดการเรียน การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
2. ทุกรายวิชาในหลักสูตรมีรายละเอียดของรายวิชาและของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษา ตามที่กำหนดในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (ใช้ข้อมูลการส่งเอกสารจากกองบริการการศึกษา)
3. มีรายวิชาที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติทั้งในและนอกห้องเรียนหรือจากการทำวิจัย
4. มีรายวิชาที่มีการจัดการเรียนรู้ โดยผู้มีประสบการณ์ทางวิชาการหรือวิชาชีพจากหน่วยงานหรือชุมชนภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอน
5. มีรายวิชาที่มีการจัดการเรียนรู้ ที่พัฒนาจากการวิจัย หรือจากกระบวนการจัดการความรู้ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
6. มีการพัฒนาหรือปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือการประเมินผลการเรียนรู้ตามผลการประเมินรายวิชาทุกรายวิชา

หมายเหตุ :

- งานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนตามเกณฑ์ข้อ 5 หมายถึง งานวิจัยของผู้สอนของสถาบัน ที่ได้พัฒนาขึ้น และนำไปใช้ในการพัฒนาวิธีการสอน

- กรณีหลักสูตรที่ไม่เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) ต้องมีการจัดทำรายละเอียดของรายวิชาและของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาด้วย

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 หรือ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

หลักฐานที่ควรมี

- คู่มือ/ประกาศ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- มคอ.3 มคอ.4 มคอ.5 มคอ.6 และ มคอ.7 (ใช้ข้อมูลการส่งเอกสารจากกองบริการการศึกษา)
- รายงานการประเมินผู้สอนที่สะท้อนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- รายละเอียดของรายวิชา (มคอ.3) รายละเอียดของรายวิชาประสบการณ์ภาคสนาม (มคอ.4) และจัดทำรายงานเสนอต่อผู้บริหาร ในแต่ละภาคการศึกษา หรือสรุปโครงการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
- หนังสือเชิญวิทยากรและแบบตอบรับ แบบประเมินวิทยากร หรือสรุปผลโครงการ
- รายงานการทำวิจัยในชั้นเรียน หรือรายงานการจัดการความรู้ (KM) เกี่ยวกับการเรียนการสอน หรือรายงานการจัดการความรู้ (KM) เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 4	:	การพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต
ชนิดตัวบ่งชี้	:	กระบวนการ
การคิดรอบปี	:	ปีการศึกษา
คำอธิบายตัวบ่งชี้	:	

คุณลักษณะของบัณฑิต หมายถึง คุณสมบัติที่พึงประสงค์ซึ่งผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษา พึงมี ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ คุณลักษณะของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติของแต่ละหลักสูตร และคุณลักษณะของบัณฑิตตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ มี 5 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ส่วนคุณลักษณะบัณฑิตตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต อาจมีความแตกต่างกันตามลักษณะอาชีพหรือบริบทของผู้ใช้ และอาจปรากฏในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ หรือที่มีลักษณะเพิ่มเติมจากกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ เช่น การบริหารจัดการ การเป็นผู้รู้ใฝ่เรียน การก้าวหน้าวิทยาการ ความสามารถในการประยุกต์ความรู้กับการปฏิบัติงานจริง สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหรือผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตร ที่เน้นการวิจัย ควรมีคุณลักษณะเพิ่มเติมด้านความเป็นนักวิชาการ การเป็นผู้นำทางความคิด โดยเฉพาะความสามารถด้านการคิดเชิงวิพากษ์ และการนำเสนอผลงาน

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีการสำรวจคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต
2. มีการนำผลจากข้อ 1 มาใช้ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน
3. มีการนำผลจากข้อ 1 มาจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของหลักสูตร
4. สาขาวิชามีกิจกรรมหรือส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมการประชุมวิชาการ หรือนำเสนอผลงานทางวิชาการในที่ประชุมระหว่างสาขาวิชา หรือที่ประชุมระหว่างคณะ หรือที่ประชุมระหว่างสถาบัน หรือที่ประชุมระดับชาติ หรือนานาชาติ
5. สาขาวิชามีโครงการหรือกิจกรรมที่เสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้นักศึกษา หรือส่งนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

หลักฐานที่ควรมี

1. ผลสำรวจคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์
2. รายงานการประชุม หลักฐานการนำผลสำรวจคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์มาใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน หรือรายละเอียดรายวิชา (มคอ.3)
3. หลักฐานการนำผลสำรวจคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ มาใช้เป็นแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของหลักสูตร
4. โครงการเข้าร่วมกิจกรรมการประชุมวิชาการ หรือนำเสนอผลงานทางวิชาการในที่ประชุมระหว่างสถาบัน หรือที่ประชุมระดับชาติ หรือนานาชาติ
5. รายงานผลโครงการเข้าร่วมกิจกรรมการประชุมวิชาการ หรือนำเสนอผลงานทางวิชาการใน ที่ประชุมระหว่างสถาบัน หรือที่ประชุมระดับชาติ หรือนานาชาติ หรือหลักฐานเชิงประจักษ์อื่นๆ ที่แสดงถึงการเข้าร่วมกิจกรรมการประชุมวิชาการ
6. โครงการที่เสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ศึกษาระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา
7. รายงานผลโครงการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม

- ตัวบ่งชี้ที่ 5 : ร้อยละของบัณฑิตที่เข้ามารอกข้อมูลภาวะของการมีงานทำ
 ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต
 การคิดรอบปี : ปีการศึกษา
 คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

บัณฑิตปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรภาคปกติ ภาคพิเศษ และภาคนอกเวลาในสาขาวิชานั้นๆ ที่ได้งานทำ หรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำ ภายในระยะเวลา 1 ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา เมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น

การนับการมีงานทำ นับกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาประจำ เพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ โดยการนับจำนวนผู้มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลา ให้นับเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{จำนวนบัณฑิตที่กรอกข้อมูล}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีที่ประเมิน}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 5 คะแนน

ตัวอย่างการคำนวณ

1. สาขาวิชามีบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีที่ประเมิน จำนวน 125 คน
2. สาขาวิชามีบัณฑิตที่กรอกข้อมูลภาวะของการมีงานทำ จำนวน 108 คน

$$\frac{108}{125} \times 100 = \text{ร้อยละ } 86.40$$

การคิดคะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 5 คะแนน

$$\frac{86.40}{100} \times 5 = 4.32 \text{ คะแนน}$$

ตัวบ่งชี้ที่ 6 : บัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี
 ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต
 การคิดรอบปี : ปีการศึกษา
 คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

บัณฑิตปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรภาคปกติ ภาคพิเศษ และภาคนอกเวลาในสาขานั้น ๆ ที่ได้งานทำ หรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำ ภายในระยะเวลา 1 ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา เมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น

การนับการมีงานทำ นับกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ โดยการนับจำนวนผู้มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลา ให้นับเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น

วิธีการคำนวณ

จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี	× 100
จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด	

เกณฑ์การประเมิน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 5 คะแนน

หมายเหตุ

ไม่นับรวมบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษา หรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำอยู่แล้ว ผู้ที่ศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา ผู้อุปสมบท และผู้ที่เกณฑ์ทหาร

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ข้อมูลจากการสำรวจต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณ อย่างน้อยร้อยละ 70 และในเชิงคุณลักษณะ ครอบคลุมทุกห้องเรียน กรณีบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจไม่ถึงร้อยละ 70 ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ให้มีการติดตามซ้ำ โดยผลการสำรวจต้องสามารถระบุข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. จำนวนผู้ตอบแบบสำรวจ
2. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ (ภาคนอกเวลาราชการ)
3. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำ
4. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาประกอบอาชีพอิสระ
5. จำนวนบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษา
6. จำนวนบัณฑิตที่ศึกษาต่อ
7. เงินเดือนหรือรายได้ต่อเดือน ของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ

ตัวอย่างการคำนวณ

1. สาขาวิชาที่มีผู้สำเร็จการศึกษาทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ	จำนวน	125	คน
2. สาขาวิชาที่มีบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจ	จำนวน	108	คน
3. สาขาวิชาที่มีบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำ หรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี (ไม่นับรวมบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษา)	จำนวน	88	คน
4. สาขาวิชาที่มีบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษา หรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำอยู่แล้ว	จำนวน	7	คน
5. สาขาวิชาที่มีบัณฑิตที่ศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา	จำนวน	8	คน
6. สาขาวิชาที่มีบัณฑิตผู้อุปสมบท และผู้ที่เกณฑ์ทหารจำนวน	จำนวน	3	คน

สาขาวิชาที่มีบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจคิดเป็น

$$\frac{108}{125} \times 100 = \text{ร้อยละ } 86.40 \text{ ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา}$$

สาขาวิชาที่มีบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี

$$\frac{88}{108 - (7+8+3)} \times 100 = \text{ร้อยละ } 97.78$$

การคิดคะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 5 คะแนน

$$\frac{97.78}{100} \times 5 = 4.89 \text{ คะแนน}$$

- ตัวบ่งชี้ที่ 7 : คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอก ตามกรอบมาตรฐาน
คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
- ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต
- การคิดรอบปี : ปีการศึกษา
- คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

คุณภาพของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF : HEd. หรือ Thai Qualifications Framework for Higher Education) หมายถึง คุณลักษณะของบัณฑิตระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สกอ. ระบุ โดยเป็นคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามที่สถาบันกำหนด ครอบคลุมอย่างน้อย 5 ด้าน คือ 1) ด้านคุณธรรมจริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ และ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้ง TQF ตามสาขาวิชาชีพที่ประกาศใช้ ตลอดจนสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่สภาหรือองค์กรวิชาชีพ กำหนดเพิ่มเติม หรือสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

กรณีที่เป็นวิชาชีพที่มีการเพิ่มเติมคุณลักษณะของบัณฑิตที่เพิ่มเติมจากกรอบมาตรฐานทั้ง 5 ด้าน ต้องทำ การประเมินครบทุกด้าน

วิธีการคำนวณ

ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิต
จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด

เกณฑ์การประเมิน

ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต (คะแนนเต็ม 5)

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ข้อมูลจากการสำรวจต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณและใน เชิง คุณภาพครอบคลุมทุกห้องเรียน อย่างน้อยร้อยละ 20 ของจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละระดับการศึกษา โดยมี ข้อมูลประกอบการพิจารณาดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลที่แสดงถึงคุณภาพบัณฑิตในด้านต่างๆ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ที่ สถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลเอง โดยใช้แนวทางจากตัวอย่างแบบสอบถามที่เผยแพร่ โดย สมศ.
2. ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ผู้ใช้บัณฑิต หรือสถานศึกษาที่รับบัณฑิตเข้าศึกษาต่อ

3. ข้อมูลผลการดำเนินงานด้านการผลิตบัณฑิตจากระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา (CHE QA Online System) โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)
4. ต้องแสดงแบบเก็บข้อมูลให้ครบทั้ง 5 ด้าน และแสดงวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลให้ชัดเจน

หมายเหตุ

1. ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิต คือ การนำตัวเลขจากทุกข้อคำถามทั้ง 5 ด้าน มารวมกัน ไม่ใช่การนำค่าเฉลี่ยของแต่ละด้านมารวมกันแล้วหาร 5
2. ในกรณีสาขาวิชาที่มีการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ให้แสดงการคิดค่าคะแนนแจกแจงในแต่ละระดับการศึกษา

ตัวอย่างการคำนวณ

จำนวนบัณฑิต ที่สำเร็จการศึกษา (คน)			บัณฑิตที่ได้รับการประเมิน (อย่างน้อยร้อยละ 20ของผู้สำเร็จการศึกษา)			ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้ จากการประเมินบัณฑิต		
ป.ตรี	ป.โท	รวม	ป.ตรี	ป.โท	รวม	ป.ตรี	ป.โท	รวม
126	4	130	45	2	47	205	8.05	213.05

การคิดคะแนน

การศึกษาระดับปริญญาตรี	$\frac{205}{45} = 4.56 \text{ คะแนน}$
------------------------	---------------------------------------

การศึกษาระดับปริญญาโท	$\frac{8.05}{2} = 4.03 \text{ คะแนน}$
-----------------------	---------------------------------------

ทุกระดับการศึกษา	$\frac{213.05}{47} = 4.53 \text{ คะแนน}$
------------------	--

- ตัวบ่งชี้ที่ 8 : ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
- ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต
- การคิดรอบปี : การตีพิมพ์เผยแพร่ใช้ปีปฏิทิน
ผู้สำเร็จการศึกษาใช้ปีการศึกษา
- คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่เป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่แสดงถึงความเป็นผู้นำทางความคิด ความสามารถด้าน การคิดเชิงวิพากษ์ การนำเสนอผลงาน มีทักษะในการวิจัย ทักษะและภูมิปัญญาในฐานะนักวิชาการ และ นักวิชาชีพชั้นสูง

ผลงานผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท หมายถึง บทความที่เป็นผลจากวิทยานิพนธ์ หรือบทความจากสารนิพนธ์ หรือบทความจากศิลปะนิพนธ์

การเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หมายถึง การเผยแพร่ในลักษณะของรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ วารสารวิชาการ หรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการในระดับมหาวิทยาลัย หรือระดับคณะ และต้องเป็นผลงานที่ผ่านการกลั่นกรอง (peer review) โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมเป็นกรรมการพิจารณาด้วย

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถ อยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ นอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับ ในสาขาวิชานั้น ๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของ สมศ.

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัย ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของ สมศ.

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์ หรือเผยแพร่
ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด}} \times 100$$

หมายเหตุ

นับตามปีที่ได้รับการตีพิมพ์เท่านั้น

เกณฑ์การประเมิน

กำหนดระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.25	มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง
0.50	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (Proceeding)
0.75	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ (Proceeding) หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ
1.00	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์*
0.125	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน หรือจังหวัด
0.25	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.50	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
0.75	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ

* องค์ประกอบของคณะกรรมการไม่น้อยกว่า 3 คน และต้องมีบุคคลภายนอกสถานศึกษาร่วมพิจารณาด้วย

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี 10 ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย สปป.ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม

การเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ เป็นโครงการร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น

การเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน เป็นการเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ หมายถึงนับรวมประเทศไทยด้วย) และการให้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ ไม่จำเป็นต้องไปแสดงในต่างประเทศ

การเผยแพร่ในระดับนานาชาติ เป็นการเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ ที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

เกณฑ์การประเมิน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ 25 เท่ากับ 5 คะแนน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. จำนวนและรายชื่อบทความที่เป็นผลจากวิทยานิพนธ์ หรือสารนิพนธ์ที่ตีพิมพ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับชาติหรือนานาชาติรายปีตามปีการศึกษาหรือปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษา พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ชื่อวิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการที่ตีพิมพ์ คำนวณน้ำหนักของบทความวิจัยแต่ละชิ้น
2. จำนวนและรายชื่อผลงานสร้างสรรค์จากศิลปินนิพนธ์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่เผยแพร่ ชื่อหน่วยงานหรือองค์กร พร้อมทั้งจังหวัด ประเทศที่เผยแพร่ รูปแบบของการเผยแพร่พร้อมหลักฐาน และค่าน้ำหนักของการเผยแพร่ผลงานแต่ละชิ้น
3. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด

ตัวอย่างการคำนวณ

จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด	จำนวนผลงานที่ตีพิมพ์	ระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์			
		0.25	0.50	0.75	1.00
54 คน	45 ผลงาน	28	7	3	7
ค่าน้ำหนัก		7	3.5	2.25	7
รวมค่าน้ำหนัก		19.75			

การคิดคะแนน

ร้อยละถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท

$$\frac{19.75}{54} \times 100 = \text{ร้อยละ } 36.57$$

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบกำหนดร้อยละ 25 เท่ากับ 5 คะแนน

$$\frac{36.57}{25} \times 5 = 7.31$$

ดังนั้นผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ สาขาวิชาได้ 5
คะแนน

ตัวบ่งชี้ที่ 9	:	กลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร
ชนิดตัวบ่งชี้	:	กระบวนการ
การคิดรอบปี	:	ปีการศึกษา
คำอธิบายตัวบ่งชี้	:	

สาขาวิชาควรจัดบริการด้านต่างๆ ให้นักศึกษาและศิษย์เก่า โดยเฉพาะในกิจกรรมต่อไปนี้ (1) การบริการด้านการแนะแนวและการให้คำปรึกษา ทั้งด้านวิชาการและการใช้ชีวิต (2) การบริการด้านข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า เช่น ทุนกู้ยืมการศึกษา แหล่งทุนการศึกษาต่อ การบริการจัดหางาน แหล่งข้อมูลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวในและนอกสถาบันที่จำเป็นแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า และ (3) การจัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาในรูปแบบต่างๆ

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีการจัดบริการให้คำปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวการใช้ชีวิตแก่นักศึกษาทุกหมู่เรียน
2. มีการจัดบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาไม่น้อยกว่า 2 ช่องทาง
3. มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการอย่างน้อย 1 โครงการ และกิจกรรมเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพอย่างน้อย 1 โครงการ
4. มีการจัดให้บริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อศิษย์เก่า ไม่น้อยกว่า 2 ช่องทาง
5. มีการประเมินคุณภาพของการให้บริการในข้อ 1-3 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
6. มีการนำผลการประเมินคุณภาพการให้บริการมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการให้บริการที่สนองความต้องการของนักศึกษา

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

หลักฐานที่ควรมี

1. คำสั่งแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษา
2. ข้อมูลนักศึกษาทุกกลุ่มเรียน
3. บันทึกการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา (online)
4. ตารางโฮมรูม
5. ช่องทางการเผยแพร่ เช่น เว็บไซต์ของสาขาวิชา , บอร์ดประชาสัมพันธ์ข่าวสาร , การสื่อสารทาง Social network

6. รายงานผลโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการ
7. รายงานผลโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพ หรือสหกิจศึกษา
8. สรุปผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการ คือ การจัดบริการให้คำปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวการใช้ชีวิต การให้บริการการจัดบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการและกิจกรรมเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพ
9. หลักฐานที่แสดงถึงการปรับปรุงที่เกิดจากผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการ เช่น รายงานการประชุม รายงานผลการดำเนินโครงการที่มีการแสดงถึงการปรับปรุงการให้บริการ หลักฐานเชิงประจักษ์อื่นๆ ที่แสดงถึงการนำผลการประเมินมาปรับปรุง

ตัวบ่งชี้ที่ 10 : กลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา
 ชนิดตัวบ่งชี้ : กระบวนการ
 การคิดรอบปี : ปีการศึกษา
 คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สาขาวิชาต้องส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาต่าง ๆ อย่างเหมาะสม และครบถ้วน กิจกรรมนักศึกษา หมายถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยสถาบัน คณะ และสาขาวิชา เป็นกิจกรรม ที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและคุณธรรมจริยธรรมสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ 5 ประการ ได้แก่ (1) คุณธรรมจริยธรรม (2) ความรู้ (3) ทักษะทางปัญญา (4) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (5) ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่สภา/องค์กรวิชาชีพ ได้กำหนดเพิ่มเติมตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษา
2. นักศึกษาที่ผ่านการอบรมการประกันคุณภาพการศึกษามีการนำความรู้ด้านการประกันคุณภาพ ไปใช้ในการจัดกิจกรรมที่ดำเนินการโดยนักศึกษาอย่างน้อย 1 ประเภทสำหรับระดับปริญญาตรี และอย่างน้อย 2 ประเภทสำหรับระดับบัณฑิตศึกษา จากกิจกรรมต่อไปนี้
 - กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์
 - กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ
 - กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือรักษาสีแกวเดลิ้อม
 - กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม
 - กิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม
3. นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมในข้อ 2 ที่ดำเนินการโดยสาขาวิชาอื่นในคณะหรือนอกคณะ
4. มีการประเมินผลความสำเร็จตามเป้าหมายของกิจกรรมพัฒนานักศึกษาตามข้อ 2
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษา

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

หลักฐานที่ควรมี

1. รายชื่อนักศึกษาของสาขาวิชาที่เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายใน/ภายนอกสถาบัน
2. รายงานผลการจัดโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการโดยนักศึกษาสาขาวิชาที่ผ่านการอบรมประกันคุณภาพการศึกษา อย่างน้อย 1 ประเภท สำหรับระดับปริญญาตรี และอย่างน้อย 2 ประเภท สำหรับระดับบัณฑิตศึกษา
3. รายชื่อนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการโดยนักศึกษาสาขาวิชาอื่นที่ผ่านการอบรมการประกันคุณภาพการศึกษา
4. หลักฐานที่แสดงถึงการปรับปรุงที่เกิดจากผลการประเมินตามข้อ 4 และต้องเป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่แสดงถึงการนำผลการประเมินมาปรับปรุง

ตัวบ่งชี้ที่ 11 : กลไกการดำเนินงานบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม
 ชนิดตัวบ่งชี้ : กระบวนการ
 การคิดรอบปี : ปีการศึกษา
 คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สาขาวิชาต้องส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม จัดให้มีการบูรณาการการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการเรียนการสอน และกิจกรรมนักศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. นักศึกษาของสาขาวิชาเข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
2. มีการจัดทำ มคอ.3 ที่แสดงถึงรายวิชาที่บูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษาอย่างน้อย 1 รายวิชา
3. มีการเผยแพร่กิจกรรมด้านการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชนอย่างน้อย 1 ช่องทาง
4. มีการจัดทำ มคอ.5 และรายงานผลการดำเนินกิจกรรม/โครงการ ที่แสดงให้เห็นถึงผลสำเร็จของการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม กับการจัดการเรียนการสอนอย่างน้อย 1 รายวิชา
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการการจัดทำงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม กับการจัดการเรียนการสอนอย่างน้อย 1 รายวิชา

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

หลักฐานที่ควรมี

1. รายชื่อนักศึกษาของสาขาวิชาเข้าร่วมโครงการ /กิจกรรม การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
2. มคอ.3 (หมวด 4, 5) ของรายวิชาที่บูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการ จัดการเรียนการสอนอย่างน้อย 1 รายวิชา หรือรายงานวิจัยในชั้นเรียนที่เกี่ยวกับการใช้กิจกรรมทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอน
3. หลักฐานการเผยแพร่กิจกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการเรียนการสอนต่อสาธารณชนอย่างน้อย 1 ช่องทาง
4. มคอ. 5 (หมวด 2, 3, 5, 6) ที่มีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการ จัดการเรียนการสอน

5. มคอ. 3 ที่แสดงให้เห็นถึงผลการปรับปรุงการบูรณาการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับ การเรียนการสอนอย่างน้อย 1 รายวิชา

6. รายงานผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมที่มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงการบูรณาการกับ การเรียนการสอน

องค์ประกอบคุณภาพด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

ตัวบ่งชี้ที่ 12 : การบูรณาการกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับการจัดการเรียนการสอน

ชนิดตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สาขาวิชาต้องมีการบูรณาการกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับการจัดการเรียนการสอน โดยกำหนดให้นักศึกษามีส่วนร่วมในงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ หรือนักศึกษาเข้าร่วมรับฟังการบรรยายในเวทีการประชุมวิชาการด้านวิจัย หรือสัมมนาเกี่ยวกับผลความก้าวหน้าในงานวิจัยของอาจารย์ หรือของศาสตราจารย์อาคันตุกะ มีรายวิชาที่นำกระบวนการวิจัยบูรณาการสู่การเรียนการสอน มีการประเมิน ผลการบูรณาการของการนำกระบวนการวิจัยสู่การเรียนการสอน และมีการนำผลการประเมินการบูรณาการ มาปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. กำหนดให้นักศึกษามีส่วนร่วมในงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์
2. นักศึกษาเข้าร่วมรับฟังการบรรยายในเวทีการประชุมวิชาการด้านวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรือสัมมนาเกี่ยวกับผลความก้าวหน้าในงานวิจัยของอาจารย์ หรือของศาสตราจารย์อาคันตุกะ
3. มีรายวิชาที่นำกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์มาบูรณาการสู่การเรียนการสอน
4. มีการประเมินผลสำเร็จการบูรณาการของการนำกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์สู่การเรียน การสอน
5. มีการนำผลการประเมินจากข้อ 4 มาปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

หลักฐานที่ควรมี

1. หลักฐานแสดงถึงการเข้าร่วมกิจกรรมงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เช่น สรุปรายการ/กิจกรรม คำสั่งไปราชการ รายชื่อนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม
2. หลักฐานแสดงถึงการเข้าร่วมรับฟังการบรรยายในเวทีการประชุมวิชาการด้านวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรือสัมมนาเกี่ยวกับผลความก้าวหน้าในงานวิจัยของอาจารย์ หรือของศาสตราจารย์อาคันตุกะ เช่น ใบประกาศหรือสรุปรายการ หรือใบเซ็นชื่อ หรือคำสั่งไปราชการ

3. มคอ. 3

4. ผลการประเมินความสำเร็จของการบูรณาการนำกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์สู่การเรียนการสอน
หรือ มคอ. 5

5. มคอ. 3 ที่ได้รับการปรับปรุง หรือรายงานการประชุมคณะกรรมการประจำหลักสูตร

หมายเหตุ

งานสร้างสรรค์ คือ ผลงานวิชาการ (ไม่จำเป็นต้องเป็นงานวิจัย) ที่มีการศึกษา ค้นคว้าที่แสดงออก ทางศิลปะหรือดนตรีอันเป็นที่ยอมรับ

ตัวบ่งชี้ที่ 13 : เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ
 ชนิดตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า
 การคิดรอบปี : จำนวนเงินใช้ปีงบประมาณ
 จำนวนอาจารย์ประจำสาขาวิชาใช้ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ในสถาบันอุดมศึกษา คือเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องจัดสรรเงินจากภายในสถาบัน และ ที่ได้รับจากภายนอกสถาบันเพื่อสนับสนุนการทำวิจัย หรืองานสร้างสรรค์อย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของสถาบัน

นอกจากนั้นเงินทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่สถาบันได้รับจากแหล่งทุนภายนอกยังเป็นตัวบ่งชี้ ที่สำคัญ ที่แสดงถึงศักยภาพด้านการวิจัยของสถาบัน โดยเฉพาะสถาบันที่อยู่ในกลุ่มที่เน้นการวิจัย

อาจารย์ประจำสาขาวิชา หมายถึง ข้าราชการ พนักงาน และบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับมหาวิทยาลัย ทั้งปีการศึกษา ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบตามพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัย

การนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ให้นับระยะเวลาการทำงาน ดังนี้

9 - 12 เดือน	คิดเป็น	1	คน
6 เดือนขึ้นไปแต่ไม่ถึง 9 เดือน	คิดเป็น	0.5	คน
น้อยกว่า 6 เดือน	ไม่สามารถนำมานับได้		

เกณฑ์การประเมิน :

โดยการแปลงจำนวนเงินต่อจำนวนอาจารย์ประจำเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ข และ ค 2 จำแนกเป็น 3 กลุ่มสาขาวิชา

1. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็น
 คะแนนเต็ม 5 = 60,000 บาทขึ้นไปต่อคน

2. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้
 เป็นคะแนนเต็ม 5 = 50,000 บาทขึ้นไปต่อคน

3. กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้
 เป็นคะแนนเต็ม 5 = 25,000 บาทขึ้นไปต่อคน

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณจำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ =

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ จากภายในและภายนอก
จำนวนอาจารย์ประจำ

2. แปลงจำนวนเงินที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

คะแนนที่ได้ =

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ จากภายในและภายนอก
จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5

× 5

หลักฐานที่ควรมี

- จำนวนอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง (ไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อ)
- สรุปจำนวนเงินทุนวิจัยที่ได้รับ
- ประกาศทุนวิจัย หรือสัญญารับทุน

หมายเหตุ

1. จำนวนเงินใช้ข้อมูลปีงบประมาณ
2. จำนวนอาจารย์ให้นับตามปีการศึกษา และนับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อ
3. ให้นับจำนวนเงินที่มีการลงนามในสัญญารับทุนในปีการศึกษา หรือปีงบประมาณ หรือปีปฏิทิน นั้นๆ ไม่ใช่จำนวนเงินที่เบิกจ่ายจริง
4. กรณีที่มีหลักฐานการแบ่งสัดส่วนเงินสนับสนุนงานวิจัย ซึ่งอาจเป็นหลักฐานจากแหล่งทุนหรือหลักฐานจากการตกลงร่วมกันของสถาบันที่ร่วมโครงการ ให้แบ่งสัดส่วนเงินตามหลักฐานที่ปรากฏ กรณีที่ไม่มีหลักฐานให้แบ่งเงินตามสัดส่วนผู้ร่วมวิจัยของแต่ละสถาบัน
5. การนับจำนวนเงินสนับสนุนโครงการวิจัย สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่ได้ลงนามในสัญญารับทุนโดยอาจารย์ แต่ไม่สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่บุคลากรสายสนับสนุนที่ไม่ใช่นักวิจัยเป็นผู้ดำเนินการ

ตัวอย่างการคำนวณ

สาขาวิชา ก. อยู่กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีข้อมูลดังนี้

- อาจารย์ประจำทั้งหมด รวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ จำนวน 12.5 คน
- อาจารย์ประจำที่ลาศึกษาต่อ จำนวน 2 คน
- เงินสนับสนุนการวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายนอกมหาวิทยาลัย จำนวน 330,080 บาท
- เงินสนับสนุนการวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายในมหาวิทยาลัย จำนวน 43,000 บาท

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ

$$\frac{373,080}{10.5} = 35,531.43 \text{ บาทต่อคน}$$

การคิดคะแนน

แปลงจำนวนเงินที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

คะแนนที่ได้ =

$$\frac{35,531.43}{60,000} \times 5 = 2.96 \text{ คะแนน}$$

ตัวบ่งชี้ที่ 14	:	งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
ชนิดตัวบ่งชี้	:	ผลผลิต
การคิดรอบปี	:	การตีพิมพ์หรือเผยแพร่ใช้ปีปฏิทิน จำนวนอาจารย์ประจำสาขาวิชาใช้ปีการศึกษา
คำอธิบายตัวบ่งชี้	:	

การวิจัยเป็นพันธกิจหนึ่งที่สำคัญของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา การดำเนินการตามพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้น สามารถพิจารณาได้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวางจากการเปรียบเทียบกับจำนวนบทความวิจัยที่ตีพิมพ์และจำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติกับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถ อยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ นอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับ ในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของ สมศ.

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัย ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของ สมศ.

อาจารย์ประจำสาขาวิชา หมายถึง ข้าราชการ พนักงาน และบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับมหาวิทยาลัย ทั้งปีการศึกษา ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบตามพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัย

การนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ให้นับระยะเวลาการทำงาน ดังนี้

9 - 12 เดือน	คิดเป็น	1	คน
6 เดือนขึ้นไปแต่ไม่ถึง 9 เดือน	คิดเป็น	0.5	คน
น้อยกว่า 6 เดือน	ไม่สามารถนำมานับได้		

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้แก่ ทุกสาขาวิชาที่สังกัดคณะวิทยาศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้แก่ ทุกสาขาวิชาที่สังกัดคณะครุศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

เกณฑ์การประเมิน

กำหนดระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.25	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ / ระดับนานาชาติ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI
0.50	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.
0.75	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.
1.00	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ 1 - 4 (Q1 - Q4) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI หรือ Scopus

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์*
0.125	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด
0.25	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.50	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
0.75	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ

* องค์ประกอบของคณะกรรมการไม่น้อยกว่า 3 คน และต้องมีบุคคลภายนอกสถานศึกษาร่วมพิจารณาด้วย

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี 10 ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย สปป.ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม

การเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ เป็นโครงการร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น
การเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน เป็นการเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ หมายถึงนับรวมประเทศไทยด้วย) และการให้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ ไม่จำเป็นต้องไปแสดงในต่างประเทศ

การเผยแพร่ในระดับนานาชาติ เป็นการเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ ที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำสาขาวิชา}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละเท่ากับ 5 คะแนน จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ดังนี้

กลุ่มสาขาวิชา	ร้อยละ
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	20
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	20
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	10

หลักฐานที่ควรมี

1. จำนวนและรายชื่อบทความวิจัยระดับชาติและนานาชาติทั้งหมดของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อตามปีการศึกษาหรือปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษา พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ และค่าน้ำหนักของแต่ละบทความวิจัย
2. จำนวนและรายชื่อผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติทั้งหมดของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่เผยแพร่ ชื่อสถานที่ จังหวัด หรือประเทศที่เผยแพร่ และระบุรูปแบบของการเผยแพร่พร้อมหลักฐาน และค่าน้ำหนักของแต่ละผลงานสร้างสรรค์
3. หลักฐานแสดงความเป็นเจ้าของโครงการวิจัย

ตัวอย่างการคำนวณ

สาขาวิชา ข. อยู่กลุ่มสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีข้อมูลดังนี้

- อาจารย์ประจำสาขาวิชารวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ จำนวน 15.5 คน
- งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ จำนวน 8 เรื่อง ดังนี้

จำนวนงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่	ระดับคุณภาพของงานวิจัยที่ตีพิมพ์เผยแพร่			
	0.25	0.50	0.75	1.00
8 เรื่อง	5	2	1	0
ค่าน้ำหนัก	1.25	1.00	0.75	0.00
รวมค่าน้ำหนัก	3.00			

ดังนั้นงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่

$$\frac{3.00}{15.5} \times 100 = \text{ร้อยละ } 19.35$$

การคิดคะแนน

สาขาวิชา ข. อยู่ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กำหนดร้อยละ 10 เท่ากับ 5 คะแนน

$$\frac{19.35}{10} \times 5 = 9.68 \text{ คิดเป็น } 5 \text{ คะแนน}$$

ตัวบ่งชี้ที่ 15	:	งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์
ชนิดตัวบ่งชี้	:	ผลผลิต
การคิดรอบปี	:	การนำไปใช้ประโยชน์ใช้ปีปฏิทิน จำนวนอาจารย์ประจำสาขาวิชาใช้ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การวิจัยเป็นพันธกิจหนึ่งที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา การดำเนินการตามพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้น สามารถพิจารณาได้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพและมีประโยชน์สู่การนำไปใช้จากการเปรียบเทียบจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ประจำ และนักวิจัยประจำที่นำไปใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยและรายงานการวิจัยโดยได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ หมายถึง งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้นำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการ โครงการวิจัย และรายงานการวิจัยอย่างถูกต้อง สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการประยุกต์ใช้กับกลุ่มเป้าหมาย โดยมีหลักฐานปรากฏชัดเจนถึงการนำไปใช้จนก่อให้เกิดประโยชน์ได้จริงอย่างชัดเจน ตามวัตถุประสงค์ และ/หรือได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรอง/การตรวจรับงานโดยหน่วยงานภายนอกสถานศึกษา

ประเภทของการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม มีดังนี้

1. การใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะ เช่น ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชน ในเรื่องต่างๆ ที่ทำให้คุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจของประชาชนดีขึ้น ได้แก่ การใช้ประโยชน์ด้านสาธารณสุข ด้านการบริหารจัดการสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยภาคประชาชน ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ด้านวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น
2. การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย เช่น ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยเชิงนโยบายในการนำไปประกอบเป็นข้อมูลการประกาศใช้กฎหมาย หรือกำหนดมาตรการ กฎเกณฑ์ต่างๆ โดยองค์กรหรือหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เป็นต้น
3. การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เช่น งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งก่อให้เกิดรายได้ หรือนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เป็นต้น
4. การใช้ประโยชน์ทางอ้อมของงานสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการสร้างคุณค่าทางจิตใจ ยกระดับจิตใจ ก่อให้เกิดสุนทรียภาพ สร้างความสุข เช่น งานศิลปะที่นำไปใช้ในโรงพยาบาล ซึ่งได้มีการศึกษาและประเมินไว้

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการรับรองการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ หมายถึง หน่วยงานหรือองค์กร หรือชุมชนภายนอกสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาที่มีการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของสถานศึกษา

ระดับอุดมศึกษาไปใช้ก่อให้เกิดประโยชน์ โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรอง/การตรวจรับงานโดยหน่วยงานภายนอกสถานศึกษา

อาจารย์ประจำสาขาวิชา หมายถึง ข้าราชการ พนักงาน และบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับมหาวิทยาลัย ทั้งปีการศึกษา ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบตามพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัย

การนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ให้นับระยะเวลาการทำงาน ดังนี้

9 - 12 เดือน	คิดเป็น	1	คน
6 เดือนขึ้นไปแต่ไม่ถึง 9 เดือน	คิดเป็น	0.5	คน
น้อยกว่า 6 เดือน	ไม่สามารถนำมานับได้		

วิธีการคำนวณ

ผลรวมของจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์	X	100
จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด		

เกณฑ์การประเมิน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ 20 เท่ากับ 5 คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. จำนวนและรายชื่องานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ของอาจารย์ประจำ และนักวิจัยประจำ โดยนับรวมผลงานที่นำไปใช้ประโยชน์ของอาจารย์และนักวิจัยประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและ ลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ดำเนินการเสร็จ ปีที่นำไปใช้ประโยชน์ ชื่อหน่วยงานที่นำไปใช้ประโยชน์ โดยมีหลักฐานการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานหรือองค์กร ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ให้แสดงข้อมูลที่ระบุรายละเอียดการใช้ประโยชน์ที่ชัดเจนด้วย ตามแนวทางดังต่อไปนี้

- การใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะ เช่น ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชน ในเรื่องต่างๆ ที่ทำให้คุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจของประชาชนดีขึ้น ได้แก่ การใช้ประโยชน์ด้านสาธารณสุข ด้านการบริหารจัดการสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย ภาคประชาชน ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ด้านวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น

- การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย เช่น ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยเชิงนโยบายในการนำไปประกอบเป็นข้อมูลการประกาศใช้กฎหมาย หรือกำหนดมาตรการ กฎเกณฑ์ต่างๆ โดยองค์กรหรือหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เป็นต้น

- การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เช่น งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งก่อให้เกิดรายได้ หรือนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เป็นต้น

- การใช้ประโยชน์ทางอ้อมของงานสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการสร้างคุณค่าทางจิตใจ ยกย่องระดับจิตใจ
ก่อให้เกิดสุนทรียภาพ สร้างความสุข เช่น งานศิลปะที่นำไปใช้ในโรงพยาบาล ซึ่งได้มีการศึกษาและ
ประเมินไว้ การ

2. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยนับรวมอาจารย์และนักวิจัย
ประจำที่ลาศึกษาต่อ

3. การนับจำนวนผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ ให้นับจากวันที่นำผลงานวิจัยหรือ
งานสร้างสรรค์มาใช้และเกิดผลชัดเจน โดยที่ผลงานวิจัยจะดำเนินการในช่วงเวลาใดก็ได้ ช่วงเวลาที่ใช้ จะเป็นตาม
ปีปฏิทิน หรือปีงบประมาณ หรือปีการศึกษา อย่างใดอย่างหนึ่งตามระบบที่มหาวิทยาลัยจัดเก็บข้อมูล ในกรณีที่
งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์มีการนำไปใช้ประโยชน์มากกว่า 1 ครั้ง ให้นับการใช้ประโยชน์ ได้เพียงครั้งเดียว
ยกเว้นในกรณีที่มีการใช้ประโยชน์ที่แตกต่างกันชัดเจนตามมิติของการใช้ประโยชน์ที่ไม่ซ้ำกัน

หลักฐานที่ควรมี

1. หนังสือตอบรับการนำไปใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เป็นนิติบุคคล เช่น อบต. โรงเรียน บริษัท ฯลฯ ที่มี
การลงนามโดยผู้บริหารระดับสูงขององค์กร หรือเอกสารที่มีการประทับตราองค์กร (ถ้ามี)
2. รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์
3. จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด (นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ)

ตัวอย่างการคำนวณ

- อาจารย์ประจำสาขาวิชารวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ จำนวน 12 คน
- งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ จำนวน 2 เรื่อง

ดังนั้นงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์

$$\frac{2}{12} \times 100 = \text{ร้อยละ } 16.67$$

การคิดคะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบกำหนดร้อยละ 20 เท่ากับ 5 คะแนน

$$\frac{16.67}{20} \times 5 = 4.17 \text{ คะแนน}$$

องค์ประกอบคุณภาพด้านการบริการวิชาการ

ตัวบ่งชี้ที่ 16 : กลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม
 ชนิดตัวบ่งชี้ : กระบวนการ
 การคิดรอบปี : ปีการศึกษา
 คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นภารกิจหลักอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันพึงกำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการบริการทางวิชาการอย่างเป็นระบบ และมีการจัดโครงสร้างสถาบันเพื่อเป็นกลไก ในการขับเคลื่อนระบบดังกล่าว การให้บริการทางวิชาการต้องมีความเชื่อมโยงกับการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย และสามารถบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัยอย่างเป็นรูปธรรม

สาขาวิชานับเป็นส่วนขับเคลื่อนที่สำคัญในการสนับสนุนการดำเนินงานพันธกิจด้านการบริการวิชาการในระดับคณะ และมหาวิทยาลัย

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีผลการสำรวจความต้องการของชุมชนที่สำรวจโดยคณะหรือสาขาวิชา และมีโครงการ/กิจกรรมบริการ วิชาการของสาขาวิชาที่ระบุในแผนปฏิบัติการประจำปีของคณะ
2. มีการบูรณาการงานบริการวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน อย่างน้อย 1 รายวิชา
3. มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการวิจัยอย่างน้อย 1 เรื่อง
4. มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและ การวิจัย
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน และการวิจัย

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

หลักฐานที่ควรมี

1. ผลการสำรวจความต้องการของชุมชน ที่สำรวจโดยคณะหรือสาขาวิชา
2. แผนงานบริการวิชาการ หรือแผนปฏิบัติการประจำปีของคณะ

3. รายงานสรุปโครงการบริการวิชาการ
4. มคอ 3 (หมวด 4, 5) ที่ระบุถึงการบูรณาการการเรียนการสอนเข้ากับโครงการบริการวิชาการ
5. รายงานวิจัยที่มีการบูรณาการเข้ากับโครงการบริการวิชาการ (ควรระบุไว้ในหลักการและเหตุผลของโครงการ
6. รายงานการบูรณาการในรายวิชาการที่มีการบูรณาการกับการเรียนการสอน
7. มคอ. 5 (หมวด 2, 3, 5, 6) ที่มีการบูรณาการงานด้านบริการวิชาการกับการจัดการเรียนการสอน
8. รายงานโครงการบริการวิชาการ โดยมีส่วนร่วมของผู้ให้บริการ ผู้รับบริการ และนักศึกษาในการประเมินความพึงพอใจ ความรู้ความเข้าใจ การนำไปใช้ประโยชน์
9. รายงานการวิจัย/โครงร่างวิจัยที่มีการบูรณาการ
10. ข้อเสนอแนะในเล่มรายงานโครงการ
11. รายงานการประชุม
12. โครงการบริการวิชาการที่นำมาจากข้อเสนอแนะจากผลการประเมินที่ผ่านมา
13. แผนการปรับปรุงการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย

ตัวบ่งชี้ที่ 17 : ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการ
มาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและ/หรือการวิจัย

ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การให้บริการวิชาการ หมายถึง การที่สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาซึ่งอยู่ในฐานะที่เป็นที่พึ่งของชุมชนหรือสังคม เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ หรือทำหน้าที่ใดๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาชุมชนในด้านวิชาการ หรือ การพัฒนาความรู้ ตลอดจนความเข้มแข็งประเทศชาติและนานาชาติ การบริการวิชาการเป็นการบริการที่มีค่าตอบแทนและบริการวิชาการให้เปล่า โดยมีการนำความรู้และประสบการณ์มาใช้ในการพัฒนาหรือ บูรณาการเข้ากับการเรียนการสอนและการวิจัย อาทิ บทความ ตำรา หนังสือ รายวิชาหรือหลักสูตร เป็นต้น

การนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาพัฒนา มี 2 ประเภท คือ

1. การพัฒนาการเรียนการสอน
2. การพัฒนาการวิจัย

ในการประเมินตัวบ่งชี้ต้องมีโครงการทั้งสองประเภท ทั้งนี้ในแต่ละโครงการไม่จำเป็นต้องมี ทั้งสองประเภท และผลการใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัยต้องเสร็จสิ้นในปีที่ประเมิน

วิธีคำนวณ

จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการของสาขาวิชา ที่นำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและ/หรือการวิจัย	
จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการทั้งหมดของสาขาวิชา ตามแผนที่สภาสถาบันอนุมัติ	× 100

เกณฑ์การประเมิน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ 30 เท่ากับ 5 คะแนน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. หลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงว่าอาจารย์ประจำได้รวบรวม จัดระบบ และมีการประมวลความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอน และการวิจัยโดยอาจ ไปต่อยอดพัฒนาเป็นหนังสือ ตำรา หรืองานวิจัย ขยายผลนำไปสู่การปรับปรุงรายวิชา หรือนำไปสู่การเปิดรายวิชาใหม่

2. โครงการบริการวิชาการที่นับในตัวตั้งจะต้องมีผลการบูรณาการเสร็จสิ้นในปีที่ประเมิน และโครงการวิชาการที่เป็นตัวหารเป็นโครงการบริการวิชาการที่ดำเนินการในปีที่ประเมิน โครงการหนึ่งๆ จะ บูรณาการเฉพาะกับการเรียนการสอน หรือเฉพาะกับงานวิจัย หรือจะบูรณาการกับทั้งการเรียนการสอน และการวิจัยก็ได้

3. การบริการวิชาการ เป็นการให้บริการแก่บุคคลหรือหน่วยงานภายนอกสถาบัน ทั้งการประเมิน ในระดับคณะ และระดับสถาบัน

หลักฐานที่ควรมี

1. แผนบริการวิชาการของคณะ
2. รายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม ของสาขาวิชา
3. หลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงว่าอาจารย์ประจำได้รวบรวม จัดระบบ และมีการประมวลความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนและการวิจัยโดยอาจต่อยอดพัฒนาเป็นหนังสือ ตำรา หรืองานวิจัย ขยายผลนำไปสู่การปรับปรุงรายวิชา หรือนำไปสู่การเปิด รายวิชาใหม่

ตัวอย่างการคำนวณ

ข้อมูลเบื้องต้นของสาขาวิชามีดังนี้

โครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการทั้งหมด	13 โครงการ
โครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการของสาขาวิชาที่นำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน	2 โครงการ
โครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการของสาขาวิชาที่นำมาใช้ในการพัฒนาการวิจัย	1 โครงการ
โครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการของสาขาวิชาที่นำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน และการวิจัย	0 โครงการ

ดังนั้นโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการของสาขาวิชาที่นำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน และการวิจัย

$$\frac{3}{13} \times 100 = \text{ร้อยละ } 23.08$$

การคิดคะแนน

กำหนดร้อยละ 30 เท่ากับ 5 คะแนน

$$\frac{23.08}{30} \times 5 = 3.85 \text{ คะแนน}$$